

Jak vycvičit **MATESA**

Tábor Lužnice-Nezárka 3. 7. - 12. 7. 2020

Nejčtenější oddílový časopis

Ohlédnutí za výlety posledního roku

Apríl byl i letos... Nebo to nebyl apríl?

Honza je borec a tak si na svou loď Růžovou perlu pořídil Iron throne. Je to správný vládce vodáckého Czechsterosu a nic ho nezastaví. Ten, kdo má trůn, tak vládne všem!

Pokud by přelo, tak nemusíte moknout na Bětčině vodní posteli. Stačí se vyspat ve stanu. Stan pro čtyři se dá postavit na dvou lodích a je skladný, takže ideální na vodu!

Vodní kuchyně největšího oddílového kuchtíka Ivaníka se vyznačuje svou ekologičností. Pádlováním Ivaník uvede loď do pohybu, čímž se roztočí kola kuchyně, která jsou napojena na generátor elektrického proudu. Je tedy možné vařit na elektrinu, či ji použít pro dobytí powerbanky. Proces ovšem funguje i obráceně. Kuchyně funguje i na páru, takže pokud bude dostatek dřeva, tak stačí přikládat, což rozpálí plotnu a zároveň uvede do chodu kola. Tedy takový parník!

Lůžková loď Bětky vás zve na příjemný odpočinek na vodních postelích. Jedná se o nejlepší místo na spaní pod hvězdami. Když poprosíte, tak vám i Bětka zazpívá ukolébavku. Na fotce se Terka chystá na odpočinek.

Majoritním partnerem Oddílu Vodáci se stal světoznámý SpaceX Elona Muska. Společnost má zájem o naše vesmírné lodě, které se vyznačují svou lehkostí a tudíž mají potenciál vynést do kosmu více nákladu, než bylo doposud možné.

Ohlédnutí za táborem na Berounku 2019

Jednoho pěkného táborového večera jsme měli dobrou vvečeři - těstoviny s boloňskou omáčkou. Bohužel jsme toho udělali moc a tak zbyl kotel těstovin v hrnci. Honza s Matesem měli ještě hlad, tak se dojídali. A při tom se to stalo. Uzavřeli jsme sázku o balík kofoly. Já (Wiki) jsem říkal, že to nesní do půlnoci, oni, že ano.

Nikdo nevěřil, že to sní, snad ani oni v to nevěřili. Byl to tvrdý boj se spoustou přestávek. Během večera se setmělo, přišly na řadu čelovky a já jenom přemýšlel jak jim bude blbě druhý den v bazénu, který byl na programu.

Zbývala cca necelá hodina do půlnoci a Mates s Honzou opravdu celý hrnec dojedli. Fakt respekt! Jak dopadli? To se koukněte na fotku. :) Sixpack kofoly si zasloužili, kterou jsem přivezl na Honzovy narozeniny.

A co na to hrdinové?

Už bych do toho znova nešel, protože jsme pak o půlnoci museli mejt ten hrnec 🤔

Asi akorat. Ze jsem od ty doby nejed 😊

WHO WOULD WIN?

HONZA A MATES

HRNEC TĚSTOVIN

Jak jsme z Kubou jeli pro vodu

Jezdit, či chodit pro vodu na táboře je zvláštní činnost. Někdy se na ní těšíte, někdy se jí snažíte vyhnout. Ono totiž nést pětadvacítku, nedej bože padesátku, plnou vody není sranda, ať už jde o delší, či kratší vzdálenosti. V dřívějších dobách, kdy jsme si na táboře mohli o transitu jen snít jsme museli všude chodit pro vodu pěšky a pravda je taková, že to nebylo lehké (doslova).

Dnes již máme většinou k dispozici transita. Často totiž jezdíme na tábory do zahraničí (Polsko), kde nejsou skoro žádná tábořiště a ani obchody na každém rohu. Transitem se tudíž řeší spousta věcí - hlavně pitná voda a jídlo.

Ta zábavná část chození pro vodu spočívá v jistém napětí a adrenalinu jít do nejistoty. Nic nevíte, ale víte, že musíte do tábora přijít s pitnou vodou. Jste tedy odkázáni na své instinkty a nezbývá vám nic jiného, než se vydat do neznáma a poradit si s místními.

Loni na Berounce jsme spali na tábořišti u Nižboru. No tábořišti... Byla to prostě louka a dřevěná chajda, kde točili malinovku a kofolu. Pitnou vodu bouhžel neměli, takže jsme jednoho dne s Kubou vyrazili hledat vodu.

Dojeli jsme do nejbližší vesnice Žlutkovice. Zde jsme zastavili nedaleko hospody, což je místo, kde se dozvíte všechno. V parčíku před hospodou jsem zahlédl hasiče vychutnávajícího si jedno točené. Bylo mi to jasné, to je jackpot! A měl jsem pravdu. Místní hasič znal dobře okolí a nasměroval nás k pumpě s pitnou vodou.

Jelikož celý tábor řídili hlavně Matka a Honza, tak si Kuba chtěl taky jednou zkusit transita. Po nabrání vody jsme nasedli a vyrazili zpět do tábořiště. Musím uznat, že Kubovy schopnosti otáčet se na milimetry u šutru jsou husté. Asi je to jedi [džedáj], že to zvládl podvědomě. Prostě je boží!

Gigant v Chrástu u Plzně

V Chrástu u Plzně je místní večerka, kde prodávají velké kousky brambor i cibule. Jen posuďte sami!

Smutníme nad velkou ztrátou ... nafukovačky!

Během tábora se mi začala zevnitř rozlepotat karimatka. Ze začátku jsem z toho nedělal vědu. Přišlo mi to skoro jako bonus, protože jsem měl polštářek included! Ostatní mi říkali, že se na tom nedá spát, že se to už stalo Matesovi a musel pak spát na vyfouknuté karimatce. Nic jsem si z toho nedělal.

Na pokračování mor postoupil až do třetiny karimatky a bohužel se na tom fakt spát nedalo, takže jsem pak také spal na vyfouknuté karimatce. Doživotní záruka nemohla být uplatněna, což mě samozřejmě zamrzelo. Na druhou stranu karimatka zažila dobrých devět let mého života, takže svou službu splnila parádně. RIP <3

Draci

Bezzubka

Škytákův věrný společník, nejrychlejší známý drak a noční postrach.

Buřina

Astridin drak, který je úžasný příklad spojení krásy a síly.

Flákota

Rybinohova věrná společnice, která nepatří zrovna k nejrychlejším drakům.

Tesák

Horkokrevný a temperamentní drak, který je známý tím, že se pro vše dokáže zapálit, a to doslova.

Hrk a Brk

Dvouhlavý drak, na němž jezdí Rafana s Ťafanem.

Příprava vorů na pokračování na Vltavu 2019

Když jsem byl malý, říkali mi naši, budou tě hlídat sestry! A tak jsem s nimi a dalšími Ilegály jel na své první vory, kde mi Kačka zničila mé první hodinky (její verze je špatná). Uplynulo spoustu let a já se rozhodl uspořádat vory pro své kamarády v Mafii a bylo to super. Jeli jsme Vltavu i s věcmi na palubě a všichni vodáci nás kolem zdravili, a když jsme hráli na kytaru, tak tancovali na břehu. Minulý rok jsem si řekl, že bych stejnou akci mohl uspořádat i pro starší v oddíle, a tak vzniklo pokračování na vory. Nejdříve ale bylo třeba sehnat materiál na jejich stavbu.

Konstrukce voru se skládá ze dvou hlavních částí – palety a duše. Palety jsem měl schované z poslední akce a pár se jich našlo navíc. Europalety obecně nejsou vhodné, neboť jsou velmi těžké. Doporučuji tedy doslova „light“ verzi těchto palet. Dají se sehnat na různých bazarech na internetu, nebo prostě koukejte po okolí. Všiml jsem si, že jsou často někde odhozené vedle cesty, kde by akorát prospělo je uklidit.

Druhá komodita, duše, byly náročnější na sehnání. Potřebujete velké traktoristické duše. Velikostí cca jedna na paletu. Pár jich dokonce přežilo z dob mých sester, a do teď patří mezi nejkvalitnější duše. Napsal jsem do několika traktoristických pneuservisů a zemědělských družstev. Asi ze čtyř mailů mi odpověděli dva, což mě mile překvapilo. Nečekal jsem žádnou odpověď.

V zemědělském družstvu někde u Litoměřic jsme s pánem jezdili po velkém areálu vedle traktorů a skladů a dal mi spoustu duší. Dokonce i jednu, co má v průměru... no hodně, že by se tam vešla půlka oddílu. Podruhé jsem se podíval do pneuservisu na jih od Prahy a to byl ráj. Přesná velikost duší, co jsme potřebovali. Místní majitel mě nechal prohrabávat v hromadách duší a já si vesele vybíral. Oba páni mi řekli, že se můžu klidně zastavit znovu.

Z domova se pak stalo velké skladiště – hromada palet, duší, lina, provázky, hřebíky, tesapásky, ráčny, provazy... A to všechno jsme pak nacpali do jediného transita. Ano. Vešlo se to tam. Uff.

Na celé této akci se mi líbilo, že se stačí zeptat na správných místech a člověk najde to, co potřebuje a může tak využít věci, které by se jinak vyhodily. Příprava vorů vždycky byla a bude náročná, ale ten výsledek za to stojí. Tak třeba za pár let udělám zase další. Až si odpočinu. :D

